

200708628/1.

Datum uitspraak: 9 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/43708 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 4 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

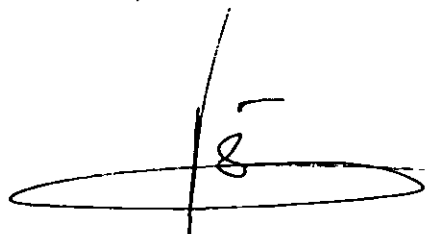
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

53-562.

Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

22.11.2007 13:53
22.11.2007 13:53
Fax start bij :

CIV_HAARLEM 023-5126078
CSBR. VREEMDELING ZKN

NR. 5198 P. 4/18
NR. 5120 P. 4/11
19-11-07 18:27
003/008
Pg: 2/5

Model M110-A Maatregel van bewaring

Versnimmer :
IND-afzender :

Plaats/afzender : ... Tel :

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, doet het volgende bekendmaken, te weten:
Hulpofficier van Justitie, geleid op artikel 19 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3
Vreemdelingenbesluit 2000 legt hier het oog op de uitvoering van de maatregel, zich nemende:

Achternaam :
Voorna(amen) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteland :
Geboorteland :
Nationaliteit : Italiaan

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 19, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
() artikel 19, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
() aanvraag regulier.

de maatregel wordt gevoerd door:

- () het belang van de nationale veiligheid, omdat:
(X) het belang van de openbare orde onder de aanpak van de maatregel dat de vreemdeling zich aan de uitvoering zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
(X) verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
(X) verdacht is van het plegen van een misdrijf
(X) ongewett verbleeft in
(X) niet beschikt over een identiteitskaart als bedoeld in artikel 4.2.1 van
Vreemdelingenbesluit
() anderszins aangehouden wordt bij de aanpak van de maatregel
(X) zich niet geconformeerde heeft aan zijn verblijfsaansluiting
(X) gebruik maakt van een of meerdere documenten
(X) zich bedient van een of meerdere documenten
(X) geen wettig woon-verblijfsplaats heeft
(X) anderszins aangehouden is in Nederland verbleven heeft
(X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien
(X) en/of om zijn terugreis te bekostigen
() overige reden(en):
() wegens toepassing van art. 19, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000.
omdat de voor terzake noodzakelijke beschikkingen voortvarend zijn, dan wel binnen korte termijn
voortvarend zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid
geboden om contact op te nemen met de diplomaat of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Schiphol Datum: 19-11-2007 Tijd: 18:05 uur

De Minister van Justitie
aan de Minister
de Hulpofficier van Justitie,

T.J.A. Walsen
adjuvant onderofficier der Koninklijke Marechaussee

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Handtekening:

Pagina 1 van 2

Ontvangen d.d.
20 NOV 2007
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

18/11 2007 NAA 18:28 [TX/RX NR 8859] 002

ONTVANGST TIJD 22.11.2007 13:55

8956706571AFDRUK TIJD 26.11.2007 13:58

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/43708

V-nr.:

inzake: geboren op van (gestelde) Iraakse
nationaliteit, verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, eiser,
gemachtigde: mr. W.M. Blaauw, advocaat te Haarlem,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.G. Groenendijk, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 19 november 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 20 november 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 27 november 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig F. Lahraoui als tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Eiser is staandegehouden op met een vals paspoort. Eiser is asielzoeker en beroept zich op hoofdstuk A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), waarin staat dat asielzoekers in principe niet in bewaring worden gesteld, tenzij er sprake is van manifest bedrog. Daarvan is in dit geval geen sprake. Eiser heeft al vóór zijn inbewaringstelling asiel aangevraagd, maar verweerder heeft hier niets mee gedaan. Eiser verwijst in dit verband tevens naar de uitspraken van deze rechtbank, zittingsplaatsen Groningen (07/41885) en Zwolle (07/27831). De aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden gelden voor vrijwel iedere asielzoeker. In de genoemde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, overweegt de rechtbank dat (vrijwel) iedere asielzoeker geen documenten heeft en over onvoldoende middelen van bestaan beschikt en dat deze omstandigheden

niet zonder nadere motivering kunnen dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat iemand zich aan het toezicht zal onttrekken.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Eiser heeft de aan de bewaring ten grondslag gelegde gronden niet betwist. Eiser is strafrechtelijk staandegehouden en daarna in bewaring gesteld. De inbewaringstelling en de daaraan ten grondslag gelegde gronden zijn rehtens juist. De gemachtigde van verweerder is niet bekend met de door eiser genoemde uitspraken. Op eisers asielaanvraag zal binnen de wettelijke termijn besloten worden. Tot die tijd zal eiser in bewaring blijven. Zodra eiser naar het AC wordt gebracht voor de asielaanvraag zal de bewaring worden omgezet naar de b-grond.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Volgens paragraaf A6/5.3.3.5 van de Vc 2000 dient het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk te geschieden. Het kan hierbij gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen/ingediend hebben en waarvan bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of andere gronden genoemd in A6/6.3.3.1 aangenomen kan worden dat zij zich aan de eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Ook kan het voorkomen dat een vreemdeling eerst nadat hij in bewaring gesteld is een asielaanvraag indient. In beide gevallen zal aan de hand van de bekend geworden feiten en omstandigheden voor de aanvraag bijvoorbeeld het nader gehoor, een concrete afweging gemaakt moeten worden met betrekking tot het toepassen van de maatregel in relatie tot de asielaanvraag.

Op 29 augustus 2007 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) uitspraak gedaan in de hoger beroepszaak, onder nummer 200705528/1, tegen de door eiser genoemde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Zwolle en deze vernietigd. De AbRS overweegt in deze uitspraak in de eerste plaats dat de omstandigheid dat de gronden waarop in die zaak de maatregel rust op (vrijwel) iedere asielzoeker van toepassing zijn, niet maakt dat die gronden niet zonder nadere motivering kunnen dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat de vreemdeling zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. In de tweede plaats overweegt de AbRS dat, gelet op de bewaringsgronden, bezien in samenhang met de processen-verbaal van gehoor, waaruit blijkt dat de vreemdeling heeft nagelaten om bij de eerst mogelijke gelegenheid een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel in te dienen en dat hij niet van meet af aan de intentie had om hier te lande een dergelijke vergunning aan te vragen, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vorderde.

Eiser is op 19 november 2007 op aangehouden met een vals Zweeds paspoort, toen hij wilde uitreizen naar . Eiser heeft in het gehoor van 19 november 2007 voorafgaand aan de inbewaringstelling te kennen gegeven dat hij van plan was in Nederland asiel aan te vragen en dat hij thans naar Canada wilde reizen om aldaar asiel aan te vragen. Verweerder heeft aan de volgende gronden het vermoeden ontleend dat er gevaar is van onttrekking aan de uitzetting. Eiser beschikt niet over een identiteitspapier, heeft geen vaste woon- of verblijfplaats, maakt gebruik van een vals document, bedient zich van aliassen en wordt verdacht van een misdrijf.

Anders dan in de uitspraken waar eiser zich op heeft beroepen, kan niet van alle gronden waar de maatregel op rust, worden gezegd dat die gelden voor (vrijwel) iedere asielzoeker. Voor zover dat wel het geval is, maakt dat, gezien voornoemde uitspraak van de AbRS, niet dat die gronden niet zonder nadere motivering kunnen dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat eiser zich aan de uitzetting zal onttrekken. Uit de omstandigheid dat eiser Nederland wilde uitreizen om in Canada asiel aan te vragen, blijkt dat eiser niet van meet af aan de intentie heeft gehad om in Nederland asiel te willen aanvragen. Gelet hierop heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat ook

al overweegt eiser in Nederland asiel aan te vragen, het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vorderde.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

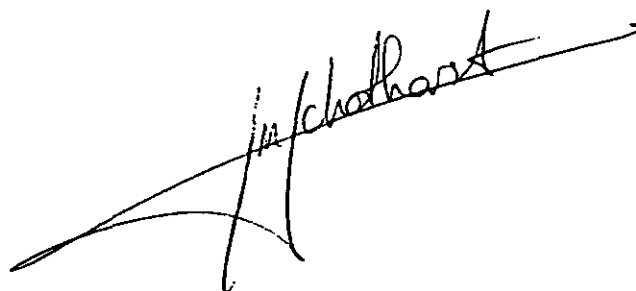
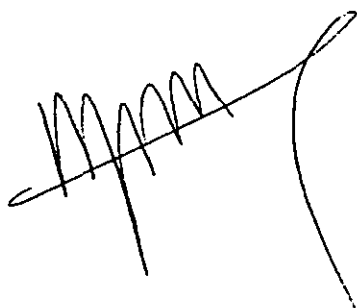
Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 4 december 2007 door mr. S.M. Schothorst, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.M.J. Mooijer, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.



Afschrift verzonden op: 4 DEC. 2007

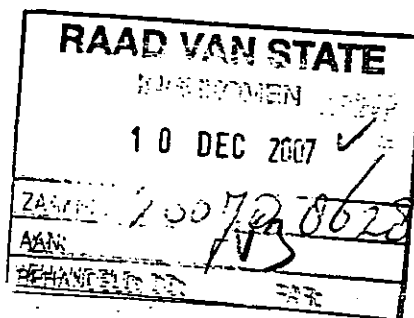
Conc.: MM
Coll: :
D: C

Kopie conform de griffier
van de Rechtbank Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Mr. W.M. Blaauw
Mr. B.J.P.M. Ficq
Mr. A.J.W. van Elk
Mr. A. van Luyck
Mr. M. Obbes
Mr. K.J.M.M. Roelofs
Mr. M.H.K. van Middelkoop

Aan: DE RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
T.a.v. de Voorzitter van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG
Per Telefax: 070 - 36 51 380



Dossier: 55405
E-mail: bernadette.ficq@Blaauwadvocaten.NL
Telefoon: 023-707.1330
Uw ref: 07/43708

5470-A Datum: 10 december 2007

Betreft: Hoger beroep schrift inzake

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij zend ik u namens mijn cliënt een hogerberoep schrift met het vriendelijke verzoek dit in behandeling te nemen.

In afwachting van uw berichten, tekent,

hoogachtend,

B.J.P.M. Ficq

Raad van State

HOGERBEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 DEC 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN :

geboren op [] van Iraakse nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Haarlem, Schotersingel 153, 2023 AD, ten kantore van Blaauw advocaten, waar mr. B.J.P.M. Ficq door hem daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd is om hoger beroep in stellen en het hoger beroepschrift te ondertekenen;

Dat [] hiermede in hoger beroep gaat tegen de uitspraak van de rechtbank "s-Gravenhage zittinghoudende te Amsterdam d.d. 4 december 2007, kenmerk AWB 07/43708, waarbij het beroep tegen de vreemdelingenbewaring ongegrond is verklaard. Een kopie van de uitspraak wordt hierbij als * produktie 1 overgelegd.

dat [] zich met de uitspraak van de rechtbank niet kan verenigen en in hoger beroep gaat om geen rechten te verspelen. Bij dit schrijven treft u aan de grieven bij dit beroepschrift. * produktie 2

dat [] verzoekt de griffierechten ten laste van de rekeningcourant van Blaauw advocaten te brengen.

REDENEN WAAROM :

[] zich wendt tot Raad van State, met het eerbiedig verzoek het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen.

Haarlem, 10 december 2007

Gefmachigde,

B.J.P.M. Ficq

GRIEVEN

Grief 1

Deze grief richt zich tegen overwegingen van de rechtbank 's-Gravenhage zittinghoudende te Amsterdam en wel op pagina 2 (zie productie).

Zoals is aangegeven in rechtsoverweging 2.5 van de uitspraak van de rechtbank Den Haag nevenzittingsplaats Groningen sector bestuursrecht AWB 07/41885 en rechtsoverweging 2 van de uitspraak van de rechtbank Zwolle 07/27831, heeft verweerder in haar beleid neergelegd in deel A6/5.3.3.5 van de Vreemdelingencirculaire dat het toepassing van bewaring bij vreemdelingen, die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in willen dienen of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk dient te geschieden. Het kan hierbij bijvoorbeeld gaan om vreemdelingen die een dergelijke aanvraag indienen of hebben ingediend en waarvoor bijvoorbeeld om redenen van manifest bedrog of om andere gronden genoemd in A6/5.5.3 van de Vreemdelingen-circulaire aangenomen kan worden dat zij zich aan eventuele uitzetting zullen gaan onttrekken. Momenteel lijkt het erop dat de Staatssecretaris standaard vreemdelingen in bewaring in het voorgenoemde beleid staat derhalve aangegeven dat bewaring bij vreemdelingen die asiel aanvragen zo beperkt mogelijk dient te geschieden. In aanmerking genomen dat het toepassen van vreemdelingenbewaring bij asiel zo beperkt mogelijk dient te geschieden, kunnen de in paragraaf A6/5.3.3.1 VC2000 genoemde en aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden zoals niet beschikken over identiteitspapieren als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit, het geen vaste woon- of verblijfplaats hebben en het niet beschikken over voldoende middelen van bestaan om in het levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugkeer te bespoedigen, zonder nadere motivering niet dienen ter onderbouwing van het vermoeden dat cliënt zich aan uitzetting zal onttrekken. Deze gronden zijn namelijk van toepassing op vrijwel alle asielzoekers. Er zal derhalve door de Staatssecretaris van Justitie in iedere zaak die handelt omtrent vreemdelingenbewaring en asiel zonder nadere motivering niet in bewaring gesteld mogen worden. Er zal derhalve een concrete afweging gemaakt moeten worden, die aangeeft waarom mijn cliënt in casu zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Immers cliënt heeft asiel aangevraagd bij de eerst mogelijke gelegenheid hier in Nederland en had hiermee dus direct de intentie om hier te lande asiel aan te vragen. Hiermee geeft hij al aan dat hij zich niet aan de uitzetting zal gaan onttrekken, Immers hij wenst asiel en daarmee langdurig verblijf.

Bovendien staat in de laatste alinea van VC A6/5.3.3.5 aangegeven dat zolang de aanvraag nog niet in eerste aanleg is afgewezen, mag de inbewaringstelling van asielzoekers uitsluitend plaatsvinden en voortduren na vooraf overleg met de IND. Van dat overleg dient verslag te worden gelegd in de vreemdelingenadministratie. Nergens is in casu aangegeven dat dit overleg vooraf met de IND omtrent de inbewaringstelling van mijn cliënt heeft plaatsgevonden. Hiermee is eveneens aangegeven dat er geen nadere motivering dan wel concrete afweging is gegeven omtrent het vermoeden dat mijn cliënt zich zal onttrekken aan uitzetting. Gronden van de maatregel kan derhalve de inbewaringstelling van mijn cliënt niet dragen.

De omstandigheid dat cliënt in het bezit was van een vals danwel vervalst paspoort maakt nog niet dat er aanwijzingen zijn dat eiser zich inderdaad aan uitzetting zal onttrekken. Feit blijft dat de Staatssecretaris in haar beleid kenbaar maakt dat vreemdelingenbewaring bij asiel zo beperkt mogelijk dient te gebeuren en dat dit derhalve een nadere motivering vereist. Deze nadere motivering blijkt in casu in het geheel niet en dit is dus rechtstreeks in strijd met het beleid van de Staatssecretaris aangezien zij in de laatste alinea van A6/5.3.3.5 heeft aangegeven dat deze beperking sowieso is gelegen in het feit dat uitsluitend de inbewaringstelling van asielzoekers kan plaatsvinden en voortduren na vooraf overleg met de IND. Dit heeft in het geheel niet plaatsgevonden.

Verder wil cliënt verwijzen naar deel A6/2.4 van de vreemdelingencirculaire, dat handelt over Dublinclaimanten. Hierin staat aangegeven dat aan Dublinclaimanten aan wie de toegang niet geweigerd kan worden, zoals in casu bij mijn cliënt namelijk geen toegang geweigerd en Dublin uit geclaimd, wordt de vrijheidsbeperkende maatregel van artikel 55 vreemdelingenwet opgelegd of, indien aan de voorwaarden daarvan wordt voldaan de maatregel van artikel 59 vreemdelingenwet. Uit deze tekst van de vreemdelingencirculaire blijkt eveneens dat vrijheidsontnemende maatregelen bij vreemdelingen die asiel aanvragen beperkt dient te geschieden en dat in beginsel de vrijheidsbeperkende maatregel van artikel 55 wordt opgelegd. In casu had dit ook moeten gebeuren bij mijn cliënt nu er onvoldoende gronden aanwezig zijn om aan hem een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 59 vreemdelingenwet op te leggen, gezien het bovenstaande.

Cliënt verzoekt u het hoger beroep gegrond te verklaren omdat de gronden van de inbewaaringstelling de maatregel niet kunnen dragen. Er is geen nadere motivering of concrete afwijking, die vereist is volgens het beleid van de Staatsecretaris, die onderbouwd dat het vermoeden van de staatssecretaris juist is, dat mijn cliënt zich aan uitzetting zal onttrekken.